

Jeg er i anledning af Politikens sensationelle afsløring af en hemmelig organisation i Århus, som skulle have infiltreret bl.a. Den Danske Forening, blevet anmodet om en indstilling til foreningen mht., hvad den bør foretage sig.

Svaret er indtil nu: Ingenting.

Det foreligger i skrivende stund et spændende dokumentarium om omtalte Århus-organisation. Dette har Politiken fået overdraget af personer, hvis navne ikke kan fås oplyst, men som ifølge Politiken er tilknyttet det venstreekstreme såkaldte Redox-foretagende. Her er det så vidt vides fremskaffet ved ulovlig hacking af en privat hjemmeside eller på anden ulovlig vis.

Materialet er med en enkelt undtagelse sendt til alle de store medier. Bortset fra Politiken, har ingen villet have med det at gøre. Sagen begynder dermed at tage en ny drejning.

Hvad i Politikens fra nævnte kilde hidrørende papirbunke, der er autentisk, og hvad der er "fikset" eller helt og holdent fabrikeret, lader sig ikke afgøre. Politiken har nemlig ikke villet udlevere kopier til de berørte. Og det er selvsagt ret vanskeligt for disse at be- eller afkræfte autenticiteten af noget, de ikke kan få udleveret til kontrol.

Dette sandsynligvis ved ulovlige midler tilvejebragte, tvivlsomme materiale, som i al fald ifølge det referat, de berørte – og jeg – har fået forelagt, faktisk ser ud til at være manipuleret, viderebringer Politiken i strid med straffelovens § 264 c. Her står der, at den, der uden at have medvirket til gerningen (altså den ulovligt hackning) skaffer sig eller uberettiget udnytter oplysninger, som er fremkommet ved lovovertrædelsen, handler ulovligt.

Uden ekspertise i strafferet er det nok svært at sige, hvad straffen vil blive udmålt til i et sådant tilfælde. Men forholdet ser jo altså ud til at være begået i vindingsøjemed, nemlig for at sælge aviser. Og hvem ved, tja, bum, bum - måske kan en dansk dommer kigge lidt på, hvad der nu sker i det nyligt oprullede paralleltilfælde i England (News of the World). Måske kan han også se lidt på behovet for at få visse mediers arbejdsmetoder justeret, så at de kommer i bedre trit med det, der er passende i et frit samfund, hvor enhver, inklusive organisationer, har ret til et privatliv, og hver der intet dubiøst i er at organisere sig i en kreds, andre ikke bare kan forlange sig optaget i.

Hvad skal man i øvrigt sige til det hele?

Politiken lægger meget vægt på, at der er tale om et "hemmeligt" netværk. Hvad hemmeligheden angår, er det imidlertid så som så. Det har således i årevis været kendt, at en gruppe yngre mennesker i Århus, fortrinsvis intellektuelle, havde en interessekreds omkring nationale- og indvandringsproblemer.

Den Danske Forening blander sig ikke i, hvad medlemmer, herunder af styrelsen, foretager sig i andet regi, når de pågældende i øvrigt ikke ser ud til at lave noget forkert. Det har ikke været kendt i Den Danske Forening, at kredsen i Århus ligefrem har en foreningsvedtægt, ifølge hvilken den hedder "organisationen". Men dette er jo altså ingen forbrydelse. Det er heller ingen forbrydelse, at man ikke bare kan melde sig ind i foretagendet, endsige at deltagerne har ønsket at kunne diskutere tingene i fred. Den Danske Forening er stort set blevet udsat for hvad som helst: Manipulerede dokumenter, provokatørers forsøg på indtrængen, pressehetz, ja ligefrem sprængbomber og giftgas. Det opfordrer ikke til åbenhed, når man beskæftiger sig med nationale- og indvandringsforhold, men i øvrigt gerne vil leve et normalt liv.

Den vedtægt, "organisationen" har forevist, viser intet, der kan sættes en finger på - ud over at det er upraktisk, at medlemmerne ikke har kunnet blive enige om et mere opfindsomt navn end "organisationen". Den kunne f.eks. have været kaldt "Jespers Kaffeklub". Men den vedtægt, der er blevet refereret af Politiken, svarer da for øvrigt

heller ikke til den, "organisationen" har forelagt mig. Det kunne faktisk være rigtig spændende at se den vedtægt, Politiken bruger som grundlag for sine afsløringer.

Hvad der formelt skrives ind i en vedtægt er i øvrigt ligegyldigt, idet det er let at skrive noget, der ser godt ud, samtidig med at man laver noget helt andet. I det aktuelle tilfælde har personer i Jespers Kaffeklub – eller ORG, hvis vi nu i et anfald af hang til det mystiske skal følge Politikens præsentation – i årevis været i kontakt med Den Danske Forening, ja, et par stykker sidder endog i foreningens styrelse. Dette er vel nogenlunde det mest åndssvage sted, man kan slå sig ned, hvis man har planer om at begå ulovligheder. Det har nemlig - i al fald uden for pressen – også været kendt i årevis, at i Den Danske Forening sidder politiet med ved bordet.

Hvad er der herefter tilbage i sagen, som den står nu? Det kunne man egentlig godt tænke sig at høre noget mere om fra Politiken.

Politiken har også ønsket et interview med undertegnede. Det var aftalt til i dag den 11/8 eftermiddag i mit hjem, blot jeg fik besked om det nøjagtige tidspunkt. Jeg stillede som betingelse, at jeg ville få udleveret en kopi af de dokumenter og andet materiale, som Politiken ville have mig til at kommentere, samt at jeg ville optage interviewet på egen båndoptager, så jeg ikke – som det er sket før med Politiken – bliver citeret for det modsatte af, hvad jeg har sagt.

Politiken er ikke mødt op.

Hvad er egentlig Politikens arbejdsmetoder og moralske habitus? Enten må Politiken se snarest at komme op med noget bedre. Eller også må jeg have lov til at give udtryk for den overvældende følelse af væmmelse og modbydelighed ved at opleve et stort dagblad slå plat på de helt forfærdelige begivenheder i Oslo.

Er det virkelig Politiken så enormt magtpåliggende at få noget ud af denne ulykkelige tildragelse, at bladet ikke undser sig for at sætte en "historie" i søen bygget på dubiøst materiale fra et venstreekstremistisk foretagende, der er kendt for ikke at være nøjeregnende med hverken metoder eller kravene til dokumentationssikkerhed?

Og det på et tidspunkt, hvor de bekymringer, der tydeligvis har ligget bag etableringen af "organisationen" i Århus, er bekræftet på det alle mest uhyggelige af disse dages begivenheder i London.

Vorherrebevars!

Ole Hasselbalch